

Parla Earvin Magic Johnson

“És impossible comptar les amants que he tingut”

En aquesta entrevista publicada a *Advocate* —revista gai de Califòrnia—, Magic Johnson parla del fet de ser seropositiu, del sexe i de George Bush. Un cop a l'estòmac de l'Amèrica benpensant.

Era l'ídol de milions d'americans. Un negre que hauria d'haver estat pobre i que es va convertir en el jugador de bàsquet més ric del món. Un individu senzill, recte, honest; la seva fotografia mida natural adornava les parets de les habitacions de la quitxalla. Era l'estrella del Los Angeles Lakers, l'home que havia estat anomenat el millor jugador dels anys 80 i que tenia tots els números per a ser-ho també dels 90. Però va arribar la malaltia. Un virus, la porcada més greu dels anys 80 i a punt de ser-ho també dels 90. Com en les males històries, l'heroi coratjós va acabar topant-se el monstre fastigós. I tot per una història de llit sense cap mena de futur, almenys això és el que ell pensava. I el combat ja fa sis mesos que dura. Des del moment que la paraula seropositiu va entrar en la seva vida. Molt abans de l'anàlisi, i just després de la història de llit, Magic Johnson havia conegut la dona de la seva vida. És casat i la seva dona espera un nen. La mare i el nen estan bé. [El nen va néixer uns dies després d'aquesta entrevista.] Durant els últims sis mesos, Magic Johnson ha abandonat l'uniforme vermell i or per tornar a ser senzillament Earvin. Va anunciar públicament la seva malaltia i va renunciar (¿momentàniament?) al bàsquet.

Confessant que era seropositiu Magic Johnson ha sacsejat el planeta. Més fort que una cistella de tres punts aconseguida en el últim segon d'una final del campionat, com un cop de puny a la cara de l'Amèrica puritana.

Sent la primera estrella que ha confessat sense embuts la seva malaltia, Magic Johnson s'ha convertit en el millor portaveu de l'únic missatge eficaç: “Poseu-vos un condó”.

—¿Per què s'ha avingut a fer aquesta entrevista?

—Per dialogar amb la comunitat homosexual. Crec que una part important d'a-

questa comunitat no em coneix prou bé. S'ha dit que mai hi he parlat, i és fals. S'han dit moltes mentides sobre mi. Es per això que tinc interès a adreçar-me a la comunitat homosexual, perquè és la que més ha sofert aquests darrers anys. Hem d'escoltar-la perquè encara tenim molt a aprendre'n.

—¿Ser seropositiu l'acosta als homosexuals?

—De la mateixa manera que m'acosta a tots els afectats per la malaltia. Tinc el mateix problema que ells i lluito per ells. ¡N'he trobat tants últimament, des que vaig amunt i avall del país per parlar-ne! M'hi sento lligat perquè la societat, una gran majoria, continua tractant-nos com a pàries.

—En el moment de la seva confessió pública, va declarar que s'havia infectat en una relació heterosexual i va negar categòricament haver tingut relacions homosexuals. ¿Era necessària aquesta precisió?

—Vull que tothom sàpiga que aquesta és una malaltia que no afecta només els homosexuals.

—A l'Arsenio Hall Show, quan va declarar que mai no havia tingut relacions homosexuals, i el públic va aplaudir. ¿Com creu que un homosexual pot interpretar aquests aplaudiments?

—Sóc impotent davant les estupideses que molta gent diu sobre els homosexuals. Sempre hi haurà gent estúpida i continuarà sent-ho per molt que jo digui i faci.

—Pot indignar-se, vostè...

—No em cansaré de dir que el menys important és de quina manera algú s'ha contagiado; hem de ser comprensius amb tothom. Fins que no siguem capaços d'educar la gent, i no solament pel que fa a la sida i als seropositius sinó també en tot el que afecta l'homosexualitat, algunes persones continuaran dient i fent estupideses.

—¿De quina manera creu que hauria

reaccionat el públic, si hagués declarat que havia tingut relacions homosexuals?

—No ho sé.

—¿Creu que l'haurien aplaudit tant?

—No n'estic segur.

—Si fos gai o bisexual ¿ho hauria declarat?

—¿Per què amagar-se'n? Sempre he estat franc amb tothom. No és una cosa que pugui amagar-se fàcilment als mitjans de comunicació. Si fos gai, tothom ho hauria sabut molt abans que jo en parlés.

—¿Quin acolliment creu que tindria a la NBA un jugador homosexual?

—Seria molt dur per a ell, n'estic segur. A la dutxa els altres el mirarien d'una manera estranya. Crec que tindrien prejudicis. Espero equivocar-me. Som al 1992.

—Durant la seva carrera han circulat diversos rumors que era homosexual. Per exemple el 1988, quan va fer un petó a Isiah Thomas durant un partit. ¿D'on vénen aquestes insinuacions?

—Justament d'aquest gest. És bastant divertit, perquè jo tinc el costum d'abraçar el meu pare i de fer-li petons per demostrar-li el meu afecte. I el mateix amb Isiah.

—¿Com els encaixa, aquests rumors?

—Si hagués de preocupar-me per tots els rumors que corren sobre mi em tornaria boig.

—¿Ha tingut alguna experiència homosexual?

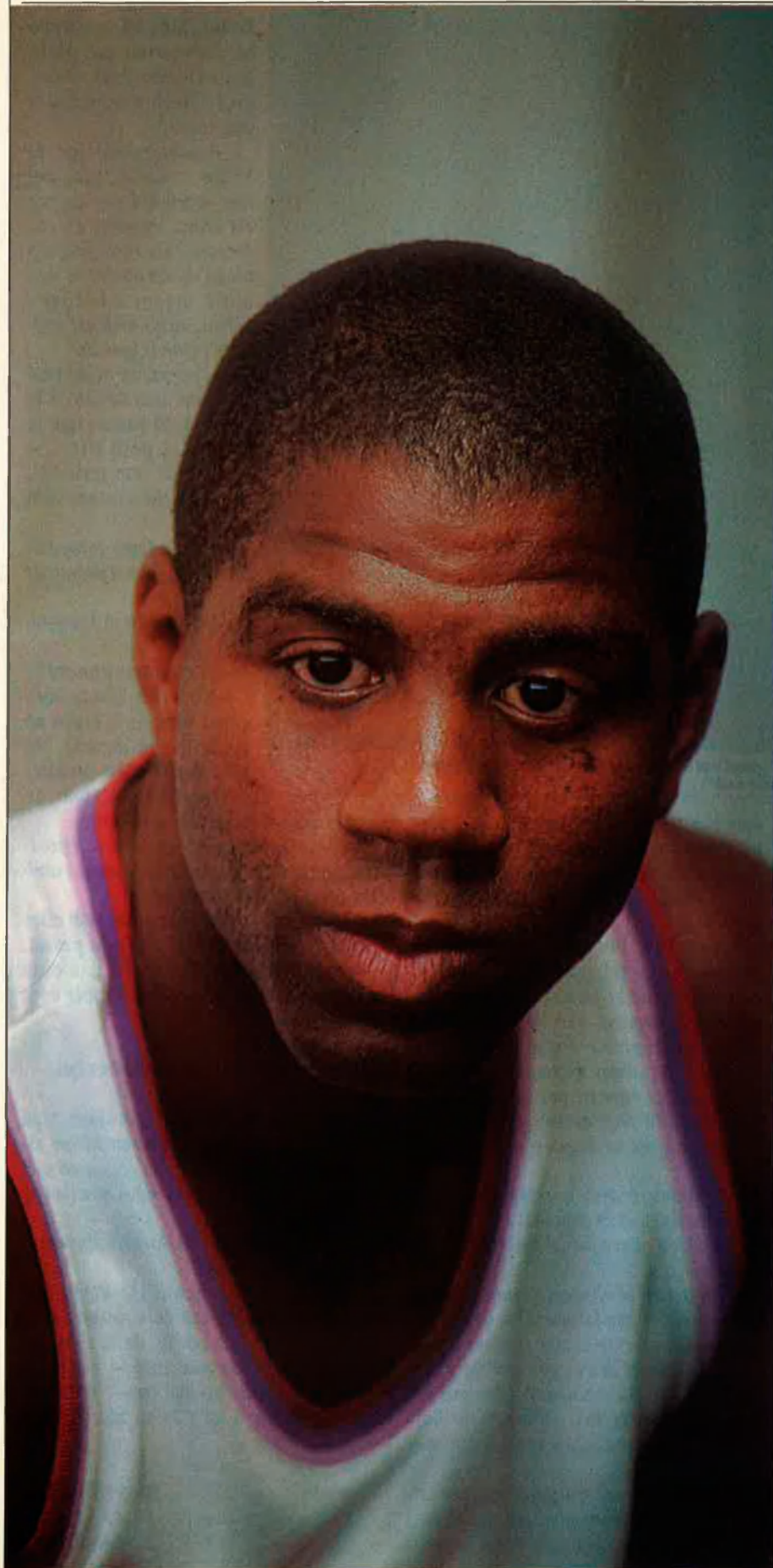
—No. Mai.

—En alguna ocasió va declarar que era un dels jugadors més “actius” de la NBA. ¿Quantes amants ha tingut?

—És impossible comptar-les...

—Després de la seva confessió pública, Martina Navratilova va dir que una atleta que declarés que havia tingut tantes relacions seria considerada una puta, quan vostè ha rebut un gran suport.

—Probablement té raó. És trist que la nostra societat sigui així. No tinc res a dir-hi, no ha fet sinó dir la veritat.

—*¿Com reacciona davant les crítiques de certs polítics de dreta a la seva declaració pública i a la seva vella manera de viure?*

—*¿És possible canviar el que ja he fet? Ningú no pot fer-ho. Moralment, tot el que vaig fer no era correcte, però, com ja he dit, ¿què puc fer-hi ara? He de treure'n les conseqüències i tirar endavant.*

—*Ja fa anys que se saben els riscos de no prendre precaucions. Malgrat això, no va sentir necessitat de protegir-se. ¿No havia sentit les recomanacions? ¿O es pensava que els heterosexuals no corrien cap risc?*

—*Estava al corrent dels riscos, però no pensava que això podia passar-me a mi.*

—*¿Havia parlat de la sida amb algun metge?*

—*No. La lliga de bàsquet té un grup de metges que vénen a visitar-nos un cop l'any. Ens parlaven de la sida, però sobretot de les drogues.*

—*¿Què deien?*

—*Que les relacions sexuals sense protecció eren molt arriscades. M'ho escoltava així, així. Ens havien aconsellat de protegir-nos, sobretot per la gran quantitat de noies que es mouen al voltant dels jugadors de bàsquet.*

—*Així doncs, ¿per què no utilitzava preservatius?*

—*Ho vaig intentar, però feia tant temps que ho havia fet sense... No sentia el mateix.*

—*¿Quants cops n'ha utilitzat?*

—*Només un cop.*

—*¿Creu que és un exemple que demostra que informar és necessari?*

—*Sí, segur. Només espero que la gent ho escolti.*

—*¿Com va sentir-se quan va saber que era seropositiu?*

—*Destrossat. Decebut. Enrabiad. Frustrat...*

—*¿La seva imatge és la d'una persona molt valenta. ¿Com viu la seva situació en privat?*

—*Miro d'anar tirant endavant. Miro de menjar sa, de fer tot el que calgui per mantenir-me. Sense fugir. Si abandono, si em deprimeixo, estic acabat. I és la fi per a moltes altres persones. Crec que vaig ser molt útil quan vaig anar a jugar a l'All-Stars Game, per demostrar que es pot continuar vivint amb això. No han de creure que perquè tenen el virus tot s'ha acabat.*

—*¿Quina mena de tensió emocional o sexual ha projectat tot això en el seu matrimoni?*

—*Una tensió emocional lligada a la in-*

certesa. Sexualment només cal protegir-se, això és tot.

—*El virus l'ha canviat en dos aspectes: esport i sexe. ¿Què li manca en cada un d'ells?*

—Trobo a faltar la competició. Els grans partits, sobretot. Anar a jugar contra els Knicks de Nova York, a Boston contra Michel [Michel Jordan, l'estrella dels Chicago Bulls]. Sexualment només trobo a faltar una cosa: amb la meua dona podem fer-ho tot menys la fel·lació. Vet-ho aquí.

—*¿Què fa actualment?*

—Sóc president de la Comissió Nacional contra la sida, que s'encarrega de la prevenció i de la col·locació i la cura dels malalts. Provem de trobar diners per a la recerca. Faig conferències pertot arreu. Quan no parlo, escolto, miro d'aprendre. Les feines estan repartides: alguns s'encarreguen de la cura, altres de la prevenció, la recerca... La llista de les persones benvolents cada cop és més llarga.

—*¿Què li diuen quan va als hospitals*

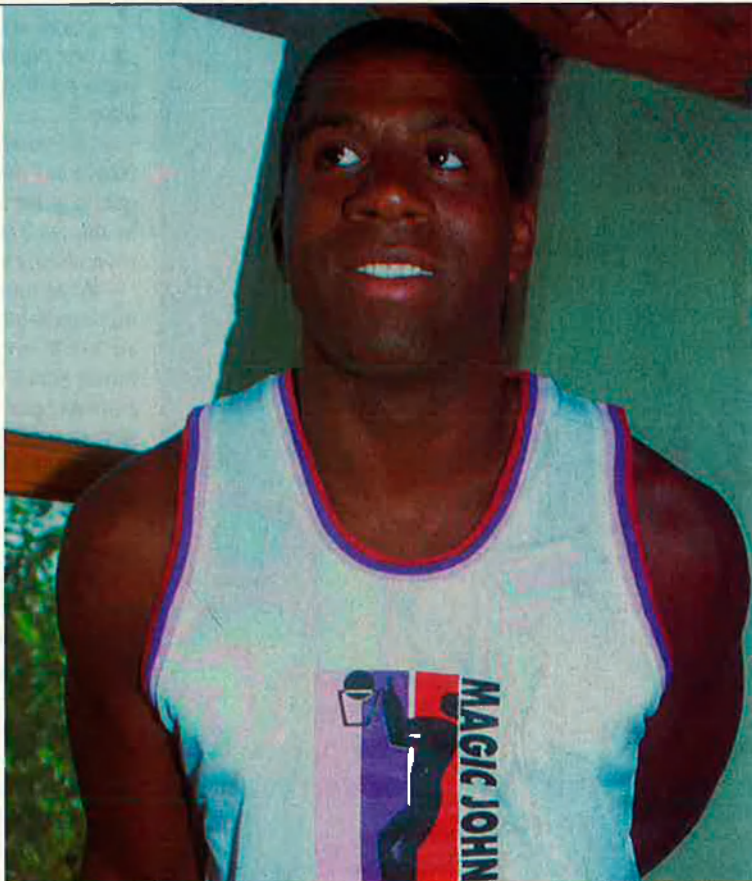
—El que necessiten sobretot és un lloc. Si ets seropositiu i a més no tens on anar, la mort la veus molt a prop. No fa gaire vaig trobar una dona que donava una conferència sobre la sida i que parlava com els polítics, el mateix llenguatge, intentava d'explicar el fenomen amb xifres. Volia repartir diners per a construir hospitals a les ciutats on la població negra —que té enormes problemes d'allotjament— no és present. Vaig preguntar-li si era conscient d'aquella aberració. La meua reacció la va posar visiblement nerviosa, perquè ningú no havia gosat dir-li les coses clarament.

—*El mes de gener va acusar Gerges Bush de no fer prou per combatre la sida. ¿Intensificarà les crítiques si res no canvia?*

—És clar que sí. Fa poc li vaig dir que presentaria la dimissió si res no canviava.

—*¿Què és el que ha de canviar?*

—Vull que parli clarament. La nostra única arma és la paraula. És tot el que jo tinc. És tot el que ell té. Si compta no fer res, vull que ho digui clarament: "No po-

"No hauria d'haver pensat mai —i ningú no hauria de pensar-ho mai més—: 'Això no em pot passar a mi'".

RAFA GIL

dem augmentar el pressupost", en comptes d'anar tombant sense fer res.

—*¿Arribaria a manifestar-se? ¿Sortiria al carrer al costat de gais i lesbianes?*

—No ho sé. Potser. Mai no he estat violent. Però si cal, ¿per què no...?

—*Després de la seva confessió, les cases d'assegurances van declarar que el seu exemple provava que tenen dret a exigir proves abans d'assegurar algú. En el seu cas, és prou ric per a pagar. Però, ¿què passarà amb el més pobres, si les asseguradores es neguen a assegurar-los?*

—Tothom té dret a estar assegurat. Aquesta situació és ridícula.

—*Bush no pensa pas el mateix...*

—Però jo sí.

—*Ha deixat el bàsquet perquè els metges li van dir que la tensió de la competició podia afectar el seu sistema immunitari. Sabent això, ¿per què va participar en l'All-Stars Game? ¿Per què vol participar en els Jocs Olímpics de Barcelona i per què encara somnia a tornar a jugar la lliga?*

—Calia informar els jugadors, pel terror que hi ha sobre aquesta malaltia. I també ho he fet per mi. Volia jugar, i

llestos. Jugo bé i em trobo bé. Ja veurem què passa després dels Jocs Olímpics, aleshores prendré una decisió.

—*Alguns creuen que no ha de tornar a jugar pel risc potencial que corren els altres jugadors en cas de xoc. I això que fins ara ningú no ha agafat la malaltia jugant a bàsquet. ¿N'ha parlat amb els metges? ¿Què li han dit?*

—N'he parlat molt. Mai no prenc una decisió a la lleugera. Si pensés que hi ha el més petit risc... si creïés que puc ferir-los, no tornaria a jugar mai més.

—*¿Els atletes seropositius tenen dret a practicar esports?*

—Pel que fa al bàsquet, sí.

—*¿I els altres esports?*

—No ho sé. Mentre ningú no sigui ferit, ningú no els ho podrà impedir. No crec que es pugui prohibir a ningú de practicar un

esport pel sol fet de ser seropositiu.

—*Després de saber que era seropositiu, ¿quin tipus de relació ha tingut amb les seves antigues amigues?*

—He mirat de comunicar-me amb elles per explicar-los el que m'havia passat, perquè es fessin la prova. És una cosa que s'enganxa entre dos i vull saber com l'he agafada.

—*¿Per què vol saber-ho?*

—No vull saber com, vull saber qui.

—*¿Per què?*

—Ho vull saber. Crec que quan algú està infectat vol saber. Presenteu-me algú que no vulgui saber-ho. No crec que trobeu gaire gent que us digui que tant se li'n dona.

—*Ha dit que aquests darrers sis mesos l'han canviat. ¿Com?*

—Sóc menys ingenu. He entès que hauria d'haver fet cas dels metges quan ens alertaven dels perills de la sida. No hauria d'haver pensat mai —i ningú no hauria de pensar-ho mai més—: "Això no em pot passar a mi". Jo en sóc la prova vivent.

Roger Brigham

© Advocate

Traducció: O.P.